

Митрополит Дабробосанський Хризостом: «Дії київської влади щодо Української Православної Церкви є чимось нечуваним»

Служба комунікації ВЗЦЗ, 28.08.2024. Константинопольський Патріархат ще у 2016 році вирішив створити карикатурну «ПЦУ» на знак помсти Руській Православній Церкві. Дії ж київського нацистського режиму щодо канонічної Української Православної Церкви нечувані і заслуговують лише на презирство. Про це в ексклюзивному інтерв'ю «Російській газеті» розповів митрополит Дабробосанський Хризостом, який очолює митрополію Сербської Православної Церкви з центром у Сараєві (Боснія та Герцеговина).

– З якими викликами сьогодні стикається Сербська Церква?

– Сербська Православна Церква, як і всі інші Помісні Церкви, має труднощі. Вони тісно пов'язані з проблемами нашого сербського народу. Наш народ, а значить і наша Церква, розпорошені по всьому світу, починаючи від Європи та Америки до Нової Зеландії. На кожному континенті, у кожній країні проблеми різні. Але є позитивні сторони, які також стосуються Церкви. Важливо, що

ми завжди готові бути Христовими, свідчити про Христа і разом з Ним долати все. Проблеми завжди пов'язані з політикою, в якій немає Бога, в якій немає любові та доброзичливості. Повсякденні політичні та соціальні події в Сербії, Чорногорії та Боснії та Герцеговині ясно говорять нам про те, що ми маємо проблеми, які відбиваються і на Церкві.

– Як Ви оцінюєте дії київської влади, спрямовані на заборону в країні канонічної Української Православної Церкви? Чим небезпечний цей прецедент для всього православного світу?

– Дії київської влади щодо Української Православної Церкви є чимось нечуваним! Це виходить за межі розумного, суперечить основним принципам політики. Навіть німецький нацистський режим не робив нічого схожого. Тільки хорватські усташі 1943 року сформували неканонічну так звану Хорватську православну церкву. Подивіться, як дивно: у 2018 році якийсь Порошенко, як і Анте Павелич (керівник маріонеткової Незалежної держави Хорватія (1941-1945) – прим. «Російської газети») у 1943 році, підібрав на дорогах та при дорогах усі можливі неканонічні фракції та організації, які називали себе «церквами», і зробив з них фанаріотську «церкву» – київську митрополію України на чолі з якимось Думенком.

Було б смішно, якби не було так сумно. Трагедія всього, що відбувається, полягає в позиції та ролі Константинопольського Патріархату, який невідомо скільки разів провокував розкол. Тепер це стамбульсько-київський розкол, який створив найсумнішу карикатуру на Церкву. Цей розкольницький союз нині використовується київським нацистським режимом не лише для переслідування Церкви, а й для її заборони. Як ми пам'ятаємо, свого часу Енвер Ходжа в Албанії не лише заборонив Церкву, а й заборонив взагалі всі релігії.

На Україну в особі Зеленського повернувся сумнозвісний Троцький. Зеленський – це втілення Троцького. І, от диво, Зеленський продовжує з того місця, де зупинився Троцький. Перед очима завжди виникає один образ Троцького, коли він запрягає російський народ і жене його, побиваючи величезними батогами. Я побачив цю картинку ще учнем старшої школи. Я був настільки вражений, що вона назавжди лишилася у моїй свідомості. І тепер я бачу нового Троцького – Зеленського, який запряг народ України і, як і Троцький, знищує його та жене на поля битв, з яких той ніколи не повернеться. Тепер він переслідуватиме і вбиватиме вірних людей Христових на Україні, бо не може винести того, що в Україні є істинний і незіпсований народ Христа. Заздалегідь схилиюся перед закатованим народом України, який буде на Голгофі. «Архієпископ» Стамбула нестиме всю моральну відповідальність за те, що сталося як перед Богом, так і перед історією.

Отже, мало сказати, що я засуджую все, що робить режим у Києві. Я з сумом визнаю, що змушений зневажати такий нацистський режим. Бог з нами, і ніхто не зможе протистояти нам. Бог з Українською Православною Церквою, її митрополитом Онуфрієм, митрополитами, архієреями,

духовенством та віруючими людьми, яких Бог благословляє.

– Константинопольський Патріарх Варфоломій несе персональну відповідальність за переслідування віруючих в Україні. Чому він став маріонеткою у руках США? Навіщо священнослужитель погодився виступити англосаксонським зряддям у справі руйнації Православ'я?

– Патріарх Варфоломій насамперед проти Росії, Російської Федерації. Нерідко параноя є наслідком страху. Його страх перед домінуванням Руської Православної Церкви переріс у параною. Вона сягає корінням в 1054 - час протистояння між Константинополем і Римом. Єдиним рішенням для Константинополя був тоді розкол. За таким самим принципом зараз Фанар діяв щодо Третього Риму, Москви. Він використав український етнофілетизм, який є ерессю, для реалізації політики США в Україні. А Америка завжди виступала захисницею Фанара від Туреччини. Це завжди була політика Фанара. Ми завжди їх розуміли і захищали від відкритої критики, але тепер настав час закінчити з цією історією. Це небезпечна ворожнеча проти Росії. У 2016 році, беручи участь у Соборі на Криті, ми уважно стежили за коментарями стамбульських преторіанців про неприїзд делегації Руської Православної Церкви. І з промов професора Фідаса мені тоді зрозуміли, що станеться якесь зло. Саме на Криті у 2016 році вони прийняли рішення зробити в Україні те, що зробили на знак помсти та зневаги.

– Західні політичні еліти відкрито підтримують сатанізм у всіх сферах життя, що ми могли наочно спостерігати під час конкурсу «Євробачення – 2024» чи Олімпійських ігор у Парижі. Чому вони перестали соромитися своїх ідолів та боятися суспільного бунту? Чи є у них прихований сакральний задум?

– Чудово сказав Архієпископ Афінський Ієронім про те, що все, що робить Захід, заслуговує на презирство. Ми вітаємо реакцію його превосходительства президента Туреччини Реджепа Тайіпа Ердогана – політик засудив усю розбещеність Заходу, дотримуючись якої вони не тільки не поважають людські, релігійні та моральні права християн, а й грубішим чином осквернюють їх. Але вони опоганюють не лише нас, християн, а й усіх людей усіх релігій світу. Їхня мета – не згадати про свої культу, а шокувати світ, і вони в цьому досягли успіху. Їм це вдалося, і світ розпізнав їх. Це причина того, що волелюбний світ, світ, у якому є принципи гідності, гуманності та моралі, має розглянути можливість створення власних альтернативних Олімпійських ігор, які будуть спортивними, а не політичними, натоїстськими та дискримінаційними. Зверніть увагу на те, як розпочиналися Олімпійські ігри. Вони стартували з політеїстичного ритуалу, звернення до Зевса та богів з Олімпу, запалення олімпійського вогню. Чистий політеїстичний обряд. У цьому їхня мета: повернути нас до багатобожжя і налаштувати проти Христа.

Джерело: <https://mospat.ru/ua/news/92157/>